

Bruxelles, den 24.2.2021
SWD(2021) 26 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUMÉ AF RAPPORTEN OM KONSEKVENSANALYSEN

Ledsagedokument til

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**Opbygning af et klimarobust Europa — den nye EU-strategi for tilpasning til
klimaændringer**

{COM(2021) 82 final} - {SEC(2021) 89 final} - {SWD(2021) 25 final}

DA

DA

Klimaændringernes virkninger mærkes her og nu. Klimaændringerne har allerede vidtrækkende konsekvenser for mennesker, for planeten og for vores velstand. Temperaturerne har i de seneste år gentagne gange slået historiske rekorder. De seneste fem år var de varmeste, der nogensinde er registreret, med hedebølger, tørke og naturbrande i hele Europa. En række rekordhedebølger gjorde juli 2019 til den varmeste måned, der nogensinde er registreret, og juli 2020 var den næstvarmeste.

De seneste fremskrivninger anslår, at den globale opvarmning vil være op til 4 °C med de nuværende klimapolitikker og ca. 3 °C, hvis alle lande opfylder de nationalt bestemte bidrag (NDC), der blev forelagt inden udgangen af 2020 i henhold til Parisaftalen. På globalt plan er drivhusgasemissionerne langt fra et niveau, hvor der er realistisk at realisere de temperaturmål, der er fastsat i aftalen. Selv hvis der blev sat en stopper for alle drivhusgasemissioner, ville det ikke forhindre de klimapåvirkninger, der allerede forekommer, og som sandsynligvis vil fortsætte i årtier. Dette stigende tempo, hvormed klimaændringernes virkninger forekommer, er en af drivkræfterne bag behovet for EU's nye tilpasningsstrategi.

Europa-Kommissionen bebudede, at den nye tilpasningsstrategi vil være en nøgleprioritet i den europæiske grønne pagt, og erklærede, at tilpasning er et afgørende element i den langsigtede globale reaktion på klimaændringerne. Det er en klar opfordring til handling, da Europa er utilstrækkeligt forberedt på den stigende intensitet og hyppighed af virkningerne fra klimaændringerne. Den forankrer desuden tilpasning i såvel forslaget til en europæisk klimalov for at skabe en ramme for opnåelse af klimaneutralitet i EU senest i 2050 som i forvaltningen af energiunionen og klimaindsatsen. Selv om den nylige evaluering af EU's tilpasningsstrategi fra 2013 viste, at der er gjort konstante fremskridt på alle fronter, identificerede den nye problemårsager, der udgør en betydelig trussel mod vores levevis, og har alvorlige konsekvenser for menneskers sundhed og trivsel og for deres eksistensgrundlag og aktiver. Den internationale udvikling bekræfter det presserende behov for at intensivere tilpasningsindsatsen som afspejlet i Parisaftalen, 2030-målene for bæredygtig udvikling og Sendairammen for katastrofeforebyggelse.

Formålet med denne nye strategi er at skabe en ramme for en intensivering af indsatsen ved at løse de fire afdækkede hovedproblemer:

- 1) Manglende data og metoder til at understøtte beslutningstagningen på grund af utilstrækkelig viden og bevidsthed om tilpasning, risiko, sårbarhed og modstandsdygtighed i forbindelse med klimaændringer.
- 2) Utilstrækkelig planlægning, overvågning, rapportering og evaluering af tilpasningen til klimaændringer, herunder den lave prioritering af og det begrænsede engagement i tilpasning i visse regioner, hvilket generelt har givet anledning til en langsom indførelse og ibrugtagning af lokale tilpasningsstrategier.
- 3) En langsom indsats på grund af utilstrækkelige offentlige og private investeringer og manglende bevidsthed om eller gennemførelse af omkostningseffektive løsninger, hvilket alt sammen hæmmer indsatsen.
- 4) Klimapåvirkninger skabt uden for EU, som tilpasningsstrategien fra 2013 ikke tog hensyn til eller imødegik, i forbindelse med den internationale politiske udvikling og en stigende forekomst af afsmittende virkninger.

For at øge modstandsdygtigheden over for klimaændringer og tilpasse sig de uundgåelige virkninger heraf vil den nye strategi være fokuseret på disse mål: 1) øge kendskabet til klimapåvirkninger og -løsninger 2) optrappe planlægningen og vurderingen af klimarisici 3) fremskynde tilpasningsindsatsen og 4) opbygge modstandsdygtighed over for

klimaændringer på globalt plan. Kun ved at opnå fremskridt for alle disse fire mål kan EU nærme sig sit overordnede mål om et klimarobust samfund.

To politiske løsningsmodeller (bestående af et repræsentativt udvalg af de mest virkningsfulde foranstaltninger, der blev udformet i forbindelse med den nye strategi) blev vurderet i forhold til deres potentielle virkning og opfyldelse af disse mål og **sammenholdt med et referencescenarie, som indebærer en videreførelse af indsatsen under 2013-strategien:**

- **Løsningsmodel 1 (større ambitioner)** går ud på at foretage ambitiøse ændringer af både formen og karakteren af de otte foranstaltninger i 2013-strategien. Den foreslår også en lang række nye foranstaltninger for at øge deres virkning. Dette udgør en klar forhøjelse af ambitionsniveauet og en tilsvarende forøgelse af synligheden og effektiviteten af indsatsen på EU-plan, samtidig med at det holder sig inden for 2013-strategiens politiske anvendelsesområde.
- **Løsningsmodel 2 (større ambitioner og mere forandring)** omfatter de ændringer, der blev foreslået under løsningsmodel 1, og føjer seks nye foranstaltninger til strategien, som hver især omfatter en række nye foranstaltninger. Dette udgør et højere politisk ambitionsniveau i EU's tilpasningspolitik, herunder i EU's internationale forpligtelser. Den udvides til tematiske områder af afgørende betydning (f.eks. innovation, økosystemtjenester, mindske af klimabeskyttelseskløften) og ved at skabe større politisk sammenhæng i EU's tilpasningsforanstaltninger, herunder internationalt, udgør det et klart skridt fremad i forhold til referencescenariet.

Løsningsmodel 2 klarer sig bedst for næsten alle foranstaltninger og er derfor den foretrukne løsning. Vurderingen blev foretaget i forbindelse med forskellige klimatiske (temperatur-) scenarier og viser, at denne følsomhedskontrol er robust. I henhold til økonomiske modeller og kvalitative analyser vurderes det give de største fordele for den økonomiske velfærd, idet det reducerer tabet af økonomisk velfærd og beskæftigelse i forhold til referencescenariet. Det vil desuden samlet set have en mere positiv indvirkning end løsningsmodel 1 på de økonomiske virkninger af konkurrenceevne, handel og investeringer samt innovation og forskning. Løsningsmodel 2 identificerer positive sociale virkninger med hensyn til indkomstfordeling, velfærd og social inklusion samt en væsentlig positiv indvirkning på folkesundheden og sikkerheden. Vurderingen af løsningsmodel 2 var også positiv med hensyn til miljøvirkninger, hvad angår indvirkningen på modstandsdygtigheden over for klimaændringer, kvaliteten og tilgængeligheden af naturressourcer, forureningsbekæmpelsen samt biodiversiteten og økosystemtjenesterne. Endelig vurderedes det, at den ville have væsentlig større positive virkninger i tredjelande og med hensyn til internationale relationer. Fordelene ved begge løsningsmodeller bliver større ved højere temperaturer (hvor klimaskaderne er mere omfattende), men løsningsmodel 2 er fortsat den bedste.

Strategien omfatter indførelse af overvågnings- og evalueringsindikatorer (for strategien og for tilpasningen generelt) i erkendelse af den kompleksitet og usikkerhed, der er forbundet med at spore tilpasning og modstandsdygtighed over for klimaændringer. Henstillingerne om overvågning og evaluering fremhæver også nogle af de næste skridt, det er nødvendigt at tage for yderligere at fremme og finjustere denne fremgangsmåde i forbindelse med strategiens gennemførelse.